

Komentář k Evangelium 5. neděle mezidobí: Jednota života.

Komentář k evangelium 5. neděle v mezidobí (cyklus B): „A procházel celou Galilejí, kázal v jejich synagogách a vyháněl zlé duchy“. Začátek Pánova veřejného života je představen s mnoha zaměstnáními, ale s jedinou touhou naplnit vůli svého Otce. Obdivuhodný příklad jednoty života a využití času.

03.02.2024

Evangelium (Mk 1,29-39)

Ježíš vyšel ze synagogy a vstoupil s Jakubem a Janem do Šimonova a Ondřejova domu. Šimonova tchyně ležela v horečce. Hned mu o ní pověděli. Přistoupil, vzal ji za ruku a pozvedl ji. Tu jí horečka přestala a ona je obsluhovala. Když nastal večer a slunce zapadlo, přinášeli k němu všechny nemocné a posedlé. Celé město se shromáždilo u dveří. I uzdravil mnoho nemocných s rozličnými chorobami a vyhnal mnoho zlých duchů. Nedovoloval však zlým duchům mluvit, protože věděli, kdo je.

Brzo ráno, ještě za tmy, vstal a vyšel ven, zašel si na opuštěné místo a tam se modlil. Šimon se svými druhy se pustili za ním. Našli ho a řekli mu:

„Všichni tě hledají!“ Odpověděl jim:
„Pojďme jinam, do blízkých
městeček, abych i tam kázal, protože
kvůli tomu jsem přišel.“ A procházel
celou Galilejí, kázal v jejich
synagogách a vyháněl zlé duchy.

Komentář

Dnes nám svatý Marek předkládá
několik epizod z počátku veřejného
života Páně, ze tří let jeho života,
které následovaly po těch třiceti
letech strávených skrytě v Nazaretě,
letech, které mají pro křesťany žijící
uprostřed světa velký význam.

S odkazem na těchto třicet let by se
vlastně dalo mluvit o "obyčejném
Ježíšově životě".

Dnešní úryvek dobře shrnuje, jak
začal období svého života, které mělo
skončit jeho umučením,
vykupitelskou smrtí a slavným
vzkříšením, hlavním cílem jeho
vtělení. Samotné shrnutí je také

dokonalým příkladem pro křesťany, kteří chtějí být apoštoly v každodenním životě.

Čteme-li pozorně, těchto jedenáct veršů nám vlastně ukazuje, jak se vypadal jeden den v Pánova života.

Protože je sobota, kapitola začíná modlitbami v synagoze, a ukazuje skutečnost, že obyvatelé Kafarnaum, dodržující sobotní odpočinek, musí počkat na západ slunce, aby k němu přivedli nemocné. Na konci velmi rušného dne má Ježíš čas na všechny: "uzdravil mnohé" a "vyhnal mnoho démonů".

To by nás mělo povzbudit, abychom se na něj obraceli, když máme těžkosti nebo problémy, a nemysleli si, že ho "rušíme", protože on je vždy k dispozici.

Stejně tak chceme být vždy k dispozici i lidem kolem nás.

Hned poté svatý Marek dodává:
"ještě za tmy vstal, vyšel ven, odešel
na opuštěné místo a tam se modlil",
jako by chtěl zdůraznit, jakou
důležitost chce Pán přikládat
modlitbě, a to i když nás přemáhá
únava.

Bez modlitby je vnitřní život
skutečně nemožný, stejně jako jeden
z jeho prvních důsledků, "jednota
života" křesťana, jak to nazýval svatý
Josemaría, když neustále opakoval:
"je jen jediný život z těla a ducha a
tento život musí být – v duši i v těle –
svatý a plný Boha" (Rozhovory, č.
114).

Dnešní evangelium nám tedy
předkládá nejen jasný příklad
jednoty Pánova života a způsobu,
jakým každý den využíval svůj čas,
ale také způsob, jakým můžeme
věnovat 24 hodin našeho dne podle
Božích očekávání, která se projevují
ve známých podobenstvích o

hřivnách: "Hospodařte s nimi, dokud se nevrátím" (Lk 19,13) a o deseti pannách: "Ženich je tady! Jděte mu naproti!" (Mt 25,6); stejně jako se v celém Písmu svatém zdůrazňuje potřeba věnovat přiměřené množství času plnění svého poslání.

Bůh se totiž nelíbí ani vlažnost, ani egoismus, protože v sázce je spása duší a spása světa.

Prosme Nejsvětější Pannu, naši Matku, aby nám dala stejnou poslušnost a ochotu, s jakou odpověděla na zvěst archanděla Gabriela: "Ať se mi tak stane!".

Alphonse Vidal

Alphonse Vidal // Jupiterimages
- Photo Images

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/
komentar-k-evangeliu-5-nedele-
mezidobi-jednota-zivota/](https://opusdei.org/cs-cz/article/komentar-k-evangeliu-5-nedele-mezidobi-jednota-zivota/) (20.02.2026)